

A Monomeles Protodikeio (Görögország) által 2008. november 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Archontia Koukou kontra Elliniko Dimosio

(C-519/08. sz. ügy)

(2009/C 44/50)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Monomeles Protodikeio

Az alapeljárás felei

Felperes: Archontia Koukou

Alperes: Elliniko Dimosio

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletét képező, a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszát úgy kell-e értelmezni, hogy az egymást követő határozott idejű szerződések vagy munkaviszonyok folyamatos megújítását vagy megkötését alátámasztó objektív oknak minősülhet az a körülmény, hogy e szerződések megkötésére olyan jogszabályi rendelkezés alkalmazásával került sor, amely határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok létrehozását írja elő azon tényről függetlenül, hogy valójában e szerződések a munkaadó állandó és tartós szükségleteinek kielégítésére irányulnak?
- 2) Az, hogy a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának való megfelelés céljából elfogadott intézkedések a visszaélés megállapításának további kritériumait vezetik be (például a szerződések és a meghosszabbítások maximális száma azon esetekben, amelyekben a foglalkoztatás a határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok létrehozását vagy meghosszabbítását igazoló objektív ok fennállása nélkül is megengedett), az 1999/70/EK irányelvet megelőzően létezett védelem meg nem engedett csökkentésének minősül-e a keretmegállapodás 8. szakaszának 3. pontja értelmében, figyelemmel arra, hogy az 1999/70/EK irányelvet megelőző jogrendszerben a visszaélés megállapításának egyetlen kritériuma a határozott idejű munkaszerződés vagy munkaviszony keretében objektív ok nélkül történő foglalkoztatás volt?
- 3) Az egymást követő határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok tekintetében főszabály szerint rögzített határokhoz viszonyított, a 164/2002. sz. elnöki rendelet állandó rendelkezéseiben megállapítottakhoz hasonló eltérések általános és példálózó felsorolásainak előírása a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának értelmében vett hatékony intézkedésnek minősül-e az egymást követő határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyokból eredő visszaélések megelőzése tekintetében?
- 4) A keretmegállapodás 5. szakaszának értelmében vett hatékony intézkedéseknek minősülnek-e a visszaélések megelőzése és az ezzel szembeni védelem tekintetében az alapeljárásban vitatott, a 164/2002. sz. elnöki rendelet 7. cikkében előírtakhoz hasonló intézkedések, amennyiben:
 - a) Ezek, mint a visszaélés megelőzésének és határozott idejű munkavállalók védelmének eszközeként előírják a munkaadó azon kötelezettségét, hogy a munkavállaló számára kifizesse a munkabért és a „végkielégítést” egymást követő határozott idejű munkaszerződések alapján történő visszaélészerű foglalkoztatás esetén, figyelemmel arra, hogy: i) a munkabér és a végkielégítés kifizetésének kötelezettségét a nemzeti jog bármely munkaviszony esetében előírja, és nem kifejezetten a keretmegállapodás szerinti visszaélések megelőzésére irányul, és ii) különösen a „végkielégítésnek” a határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok megszűnésekor történő kifizetése a keretmegállapodás 4. szakasza alkalmazásának következménye, amely szakasz a határozott idejű munkavállalóknak a hasonló helyzetben lévő határozatlan idejű munkavállalókkal szembeni megkülönböztetése tilalmára vonatkozik, és
 - b) Ezek mint a visszaélések megelőzésére szolgáló eszközt, szankciók alkalmazását írják elő a munkaadó hatáskörrel rendelkező szerveivel szemben, amennyiben bizonyos, hogy a közszektor tekintetében a korábban előírt azonos vagy hasonló szankciók nem voltak hatékonyak az egymást követő határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyokból eredő megelőzése tekintetében.
- 5) Még ha hatékonyak is, az 1997/70/EK irányelvnek a görög jogrendbe történő megfelelő átültetésének minősülnek-e a 164/2002. sz. elnöki rendelet 11. cikkében elfogadotthoz hasonló, 2004. július 19-én, tehát az 1997/70/EK irányelvben előírt határidőhöz viszonyítottan késedelmesen elfogadott olyan intézkedések, amelyek csak három hónapos visszaható hatállyal rendelkeznek, ily módon csak a 2004. április 19-ét követően létező egymást követő határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyok tartoznak hatályuk alá, kizárva azokat a határozott idejű munkaszerződések vagy munkaviszonyokat, amelyeket egymást követőként hoztak létre az 1999/70/EK irányelv átültetésére előírt határidőt követően és 2004. április 19-e előtt?
- 6) Abban az esetben, ha megállapításra kerülne, hogy a 164/2002. sz. elnöki rendeletben a keretmegállapodás 5. szakaszának való megfelelés céljából elfogadott intézkedések nem hatékonyak, a bíróság a közösségi jognak megfelelő értelmezésre vonatkozó kötelezettsége keretében köteles-e az 1999/70/EK irányelvvvel összhangban az elnöki rendeletnél korábbi görög jogot alkalmazni, amelynek alapján amelynek alapján a felperes oly módon kaphat védelmet a visszaéléssel szemben, hogy így kétség kívül megszüntethető legyenek a közösségi jog (és a 2112/1920. sz. törvény 8. cikke (3) bekezdése) megsértésének következményei?
- 7) Abban az esetben, ha megállapításra kerülne, hogy a 164/2002. sz. elnöki rendeletben elfogadott intézkedések nem hatékonyak, és e korábbi jogrendszer (a 2112/1920. sz. törvény 8. cikkének (3) bekezdése) minősül alkalmazandónak, a nemzeti jognak a közösségi joggal összhangban történő értelmezésére vonatkozó kötelezettség keretében,

összegegyeztethető-e a közösségi joggal a nemzeti jogrend magasabb hierarchikus rangú rendelkezéseit (az alkotmány 103. cikkének (8) bekezdése) úgy értelmezni, hogy ezek feltétlenül tiltják a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé alakítását, még akkor is, ha kiderül, hogy e szerződéseket valójában visszaélészerűen, olyan rendelkezésekre hivatkozva kötötték, amelyek rendkívüli és általában átmeneti szükségletek kielégítésére irányulnak, ugyanakkor e szerződésekkel a munkaadó állandó és tartós szükségleteit elégítették ki a közszektorban (lásd az Areios Pagos nagytanácsának 19/2007. sz. és 20/2007. sz. ítéleteit), jöllehet az az értelmezés sem zárható ki, miszerint ez a tilalom csak azon határozott idejű munkaszerződésekre vonatkozik, amelyeket ténylegesen átmeneti, előre nem látott, sürgős szükségletek kielégítése céljából kötöttek, és nem azon esetekre is, amikor e szerződéseket valójában állandó és tartós szükségletek kielégítése céljából kötöttek?

8) Összegegyeztethető-e a közösségi joggal az a tény, hogy a 164/2002. sz. elnöki rendelet hatályba lépését követően a határozott idejű munkavégzésre és a keretmegállapodás 5. szakaszára vonatkozó jogviták kizárólag a közigazgatási bíróságok hatáskörébe tartoznak, jöllehet ez a felperes határozott idejű munkavállaló számára megnehezíti a bírósághoz fordulást, figyelemmel arra, hogy a 164/2002. sz. elnöki rendelet elfogadását megelőzően a határozott idejű szerződésekre vonatkozó valamennyi jogvita a polgári bíróságok hatáskörébe és a munkajogi jogviták eljárásának hatályába tartozott, amely az alakszerűségek tekintetében kedvezőbb, egyszerűbb, az előírások értelmében gyorsabb és a felperes határozott idejű munkavállaló számára kevésbé költséges?

2008. december 2-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-526/08. sz. ügy)

(2009/C 44/51)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán és N. von Lingen meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Luxemburgi Nagyhercegség – mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy teljes egészében és pontosan megfeleljen a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről szóló, 1991. december 12-i 91/676/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. és 5. cikkének a II. melléklete A. pontjának (1) bekezdésével és a III. melléklete 1. pontjának (1) bekezdésével, a II. melléklete A. pontjának (5) bekezdésével és a III. melléklete 1. pontjának (2) bekezdésével, a II. melléklete A. pontjának (2) bekezdésével és a II. melléklete A. pontjának (6) bekezdésével összefüggésben – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság négy kifogást hoz fel a keresete alátámasztására.

Első kifogásával a Bizottság azt rója fel az alperesnek, hogy nem tartotta be az irányelv által előírt kijuttatási módokat és időszakokat. Míg ugyanis a kijuttatási tilalomnak bizonyos időszakokban a szerves- és műtrágyára egyaránt kellene vonatkoznia, a luxemburgi szabályozás kizárólag a szervestrágyát említi. Ezenkívül a bizonyos időszakokban való trágya-kijuttatási tilalomnak vonatkoznia kell minden mezőgazdasági területre, beleértve a mezőket is, amelyeket a nemzeti átültetési intézkedések figyelmen kívül hagynak. A felperes azt is megemlíti, hogy a nemzeti szabályozásnak pontosabban kellene meghatároznia azon eseteket, amelyek megengedik a kijuttatási tilomtól való eltérést, mivel az irányelv nem rendelkezik ezen eshetőségről.

Második kifogásában a felperes arra hivatkozik, hogy a nemzeti szabályozás nem ír elő minimális trágyatárolási kapacitásra vonatkozó követelményeket minden létesítmény esetében, hanem kizárólag az új vagy korszerűsítendő létesítményeket említi. Az ilyen átültetés nem felel meg az irányelvnek annyiban, amennyiben a létező létesítmények szintén szennyezési kockázatot jelenthetnek. A nemzeti szabályozásnak tehát minimális tárolási kapacitást kellene előírnia minden létesítmény esetében.

Harmadik kifogásában a Bizottság azt állítja, hogy a nemzeti szabályozásnak az összes trágyát ki kellene zárnia a meredek lejtésű mezőgazdasági területeken történő felhasználásra vonatkozó tilalom keretében, és nem csak szerves eredetűeket.

Negyedik, utolsó kifogásában a felperes azt rója fel az alperesnek, hogy nem hozott megfelelő intézkedéseket a trágyázási technikákra vonatkozóan, különösen a műtrágya egyforma és hatékony kijuttatásának biztosítása érdekében.

⁽¹⁾ HL L 375., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 68. o.